

ממסורת הש"ס

(א) יבנות פו. (ב) סנהדרין
 (ג) יב"ב קלא. (ד) (תוספתא פ"ד ע"ט)
 (ה) יב"ב קלא. (ו) (טעם
 זה דעסקי בורה ליתא
 בתוספתא יב"ב הרש"ט)
 (ז) נב"ב נה"ל דעסקי
 בנארייתא ולא ליחלו פירוש
 הוא ואינו מן הברייתא,
 (ח) (פליג מה. א.) (ו) (דברים
 כב.) (ט) (במדבר נ.) (י) (דף
 מה.) (כ) (ברכות מה.)
 (כ) (יב"ב קלא.)

תורה אור השלם

כל אשר אסרה על
נפשה יקום עליה:

מוסף רש"י

[illegible]

א' חסדר למילסא קמייסא.
יא ואינה קושיא כל כך אלא
ומע ואפי' חזרה מן הדרך
א' נפקא לן מסירת שלוחין

ואימא היכא דהדרא לכי נשא הדרא למילתא
קמייטא אמר רבא ההוא כבר פסקה תנא
דבי רבי ישמעאל⁶ דתנא דבי רבי ישמעאל
יגדר אלמנה וגירושא כל אשר אסרה על
נפשה יקום עליה מה תלמוד לומר והלא
מוצאת מכלל אב ומוצאת מכלל בעל *אלא
הרי שמסר האב לשלוהי הבעל ואו שמסרו
שלוהי האב לשלוהי הבעל ותאמרמלה
בדרך או נתגרשה היאך אני קודא בה בית
אביה של זו או בית בעלה של זו אלא לומר
לך כיון שיצאה שעה אחת מרשות האב
שוב אינו יכול להפיר אמר רב פפא אף אנן
נמי תנינא⁷ ההבא על נערה המאורסה אינו
חייב עד שתהא נערה בתולה מאורסה והיא
בבית אביה בשלמא נערה ולא כוגרת בתולה
ולא בעולה מאורסה ולא נשואה בבית
אביה למעוטי מאי לאו למעוטי מסר האב
לשלוהי הבעל אמר רב נחמן בר יצחק אף
אנן נמי תנינא הבא על אשת איש כיון
שכנסה לרשות הבעל לנשואין אף על פי
שלא נבעלה הבא עליה הרי זה בחנק כנסה
לרשות הבעל בעלמא שמע מינה: **מתני'**
הבא אינו חייב כמזונות בתו זה מדרש
⁸דרש רבי אלעזר בן עזריה לפני חכמים
בכרם כיבנה הבנים יירשו והבנות יזונו
מה הבנים אינן יורשין אלא לאחר מיתת
האב אף הבנות אין ניוזנות אלא לאחר
מיתת אביהן: **גמ'** כמזונות בתו הוא דאינו
חייב הא כמזונות בנו חייב בתו נמי חובה
הוא לדיכא הא מצוה איכא מני מתניתין
לא רבי מאיר ר' רבי יהודה לא רבי יוחנן
בן ברוקא⁹ דרתיא מצוה לזון את הבנות
קל וחומר לבנים¹⁰ דעסקי בתורה דברי
רבי מאיר רבי יהודה אומר מצוה לזון את
הבנים וקל וחומר לבנות משום זילותא
ר' יוחנן בן ברוקא אומר חובה לזון את
הבנות לאחר מיתת אביהן אבל בחיי אביהן
אלו ואלו אינן ניוזנין מני מתניתין אי רבי
מאיר הא אמר בנוס מצוה אי רבי יהודה
הא אמר בנים נמי מצוה אי רבי יוחנן בן
ברוקא אפי' מצוה נמי ליכא איבעית אימא
רבי מאיר איבעית אימא ר' יהודה איבעית
אימא רבי יוחנן בן ברוקא איבעית אימא ר'
מאיר והכי קאמר האב אינו חייב כמזונות בתו
והוא הדין לבנו הא מצוה בביתו איכא קל
וחומר לבנים והאי דקתני בתו רבי קמ"ל
דאפילו

טעלן (דאזיגן) דאזיגן
לון בענט. תנאי
: האמר בנים נמי
ים: ולא צננות: איבער
גר צמו דנקט ללא למידק
דיק ליה צנו אי נקט אינו
דחובה ליכא מלוא איכא
תנא אינו חייב צננו
צנו דחובה מיהא ליכא:
דאפי

נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות

ממ.

עין משפט
נר מצוה

סג א מ"י פ"א תה"ל
 נדרים ה"ל כג עוש"ע
 י"ד ק"י ר"ל קפ"י יב:

תוספות רי"ד

[illegible]

א חרדא צבי נשא. נראה לר"י דהיינו
בית אביה למעוטי מסר האב לשלומו
נכסה לחופה ולא נבעלה דאי לא כמד
הדרה להי נשא אכל הדרה לבי נשא
אימא דתהדר למלחא קמייחא להיי
אינטערן קרא אחרנא ואכתי מסר
מלך ואע"ג דהייבא דנבעלה קים לן
לכל הדרא הייטא משום דלשחתי גופא
דלא לא נבעלה דלחתי בתולה היי
אימא דתהדר אמר דבא כבר פסקה
חנא דבי רבי ישמעאל ואשמועינן
ללא הדרא וריינו בכל הפסוקה
נכנסה לחופה ולא נבעלה וולי
קרא בנדרים וה"ה בכל מקום אט
כן אייתר חד מהיך קראי למסר
האב לשלומו דבעל למסערה מקפילה
הוי' ואשכחנה דלא הדרא דתחנא
דבי ר' ישמעאל סברה הוא דלא
הדרא בכל הך דלשחתי מקפילה
בגון מסר ולחיי נקט בתחילתא דתנא
דבי רבי ישמעאל מסר ומיהו קשה
לפי"ז והדרי יליפינן מנדרים היי
הדרא למילחא קמייחא נהי דגבי
נדרים לא הדרא היינו משום דגלי
ן קרא דיוון קלאה מרשותא
שעה אחת שוב איז לו כח דה"מ
לענין פקילה היי שייך לומר דלא
הדרא דאף ע"פ שנכנסה לחופה כיון
שלא נבעלה ומתחללנה לא נתגרשה
ותורה ומתגרסה ונראה דהא תיבה
בפקילה כיון שהיא נערה בתולה
מתגרסה ואע"ג דלאה מרשות
האב מ"מ תתא כמו יתומה שאין
לא אב דהיא בפקילה דלאשכחנה
בגירות דמתמי' ויש לומר דלא
פשיטא ליה דנשואה שאינה בעולה
חשונה כבעולה ואין חילוק כלל
חשונה משום לה כבעולה לכל דבר
וכי היי כבעולה פשיטא דלא הדרא
למילחא קמייחא לכל דבר הי"ג שאינה
בעולה ולא אנטרין דרשה דתנא
דבי רבי ישמעאל אלא לאשמועינן
דלא ימא כיון דלא נבעלה ומתחללנה
לא נתגרסה בעלו להו שם נשואין
מיה וכו' בלא נשאת מעולם ויזון
דגלי לן קרא דבפרט נדרים דע"י
ליתנותא וגורשין לו תבעלו הנשואין
כאילו לא היו ה"ה לענין פקילה
וכיון דלא תבעטו פשיטא דלא
הדרא למילחא קמייחא דחשונה ממש
כבעולה ותא שפ"ה דל"ג הי"מ דלאו
קשאי הוא ויפרש נמי דאמתינין
קא בעי קשה דאי אחתני' קא בעי
למא התמיך כן לפרש מוחק היי
מילי דש נמי לקחו בשלון צעיר
כמו ואימא:

הי'אך אני קורא בה. ממך פירוש
הקונטרס משמע להיפטרך

ליה למגמר אם היא גרשות האל אס
 דהא מלגות בית אביה נפקא ומגמרין
 קמי מורה שמתארמלה לו נתגרשה
 א"מנה וגרשה סה תלמוד אומר.
 וכן נפקת בתה דגרשת (דף פח):
 ודוריתא. ולקמן נפקת בתה (דף קח):
 דעקת דאורייתא יצתה דלא עסק
 וישה דאורייתא ודאי איכא למיפטר
 סה לו מורה אבל הנה אומר דלא
 ומפרשנין ליה כדי שיעסק בתורה:
 כשהם

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones